

Sygn. akt: I C 1770/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Szymon Śniady

Protokolant: sekretarz sądowy Agata Wójciak

po rozpoznaniu 7 października 2021 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś.

przeciwko Towarzystwu (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. na rzecz Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwotę 287 (dwieście osiemdziesiąt siedem) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1770/20

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś., reprezentowana przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniosła do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwoty 728,17 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 17 marca 2020 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu, powód wskazał, że 7 lutego 2020 roku uszkodzeniu uległ samochód marki F. (...), który należy do poszkodowanej A. K.. Poszkodowana zleciła naprawę samochodu powodowi przy użyciu nowych i oryginalnych części zamiennych. Faktura VAT wystawiona przez zakład naprawczy wynosiła 3 717,48 zł brutto, natomiast pozwane Towarzystwo w toku postępowania likwidacyjnego wypłaciło kwotę 2 989,31 zł brutto. Zgodnie z twierdzeniami pozwu, powódka zawarła z poszkodowaną umowę cesji wierzytelności.

/pozew k. 2 – 5/

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w dniu 1 czerwca 2020 roku wydał postanowienie, w którym stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi – Widzewa w Łodzi.

/postanowienie k.55/

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w dniu 14 września 2020 roku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

/nakaz zapłaty k.68/

Pozwane Towarzystwo (...) z siedzibą w W., reprezentowane przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego wniosło sprzeciw od nakazu zapłaty w dniu 9 października 2020 roku, w którym wniosło o oddalenie powództwa oraz o zwrot kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu, pozwany przyznał, że zawarł umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy wypadku z dnia 7 lutego 2020 roku, oraz że w trakcie postępowania likwidacyjnego wypłacił 3 989,31 zł. Pozwany zakwestionował natomiast obniżenie odszkodowania za uszkodzenie pojazdu marki F. (...) oraz zasadność dochodzenia przez powoda dodatkowych kosztów w kosztorysie naprawy takich jak obsługa administracyjna szkody, mycie pojazdu przed i po naprawie.

/sprzeciw od nakazu zapłaty k.72 – 75/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

7 lutego 2020 roku doszło do kolizji, w której uszkodzeniu uległ samochód marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), należący do poszkodowanej A. K.. Sprawca kolizji posiadał polisę OC w pozwanym Towarzystwie (...). Uszkodzeniu uległ lewy przedni błotnik w pojeździe marki F. (...).

/bezsporne, a także oświadczenie sprawcy wypadku k.12, zgłoszenie szkody k.85 – 87, ksero dowodu rejestracyjnego k.84/

Poszkodowana A. K. 12 lutego 2020 roku zleciła naprawę pojazdu zakładowi (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł.. Poszkodowana odebrała pojazd po naprawie w dniu 28 lutego 2020 roku.

/zlecenie naprawy k.20, protokół odbioru pojazdu po naprawie k.18/

Koszt naprawy pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynosi 2 923,44 zł, przy zastosowaniu stawki 185 zł netto za roboczogodzinę. Koszt mycia pojazdu szamponem wynosi 30 zł brutto. Koszt mycia pojazdu mieści się w stawce za roboczogodzinę i nie powinien być dodatkowo doliczany. Doliczenie kosztów czynności administracyjnych obsługi szkody jest niezasadne, z uwagi na fakt, iż obsługa szkody, przyjęcie pojazdu do naprawy czy też jego wydanie po procesie naprawy jest normalnym procesem, którego nie należy zamieszczać w kosztorysie naprawy.

/opinia biegłego k.135 – 145/

(...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. w dniu 28 lutego 2020 roku wystawiła fakturę VAT na kwotę 3 717,48 zł. Faktura zawiera opłatę za obsługę administracyjną szkody w wysokości 455,10 zł brutto oraz opłatę za mycie pojazdu przed i po naprawie w wysokości 182,04 zł brutto.

/faktura VAT k.30/

Poszkodowana A. K. zawarła w dniu 12 lutego 2020 roku z (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. umowę cesji wierzytelności, przysługującej poszkodowanej względem Towarzystwa (...) z tytułu szkody parkingowej.

/umowa cesji k.21, oświadczenie do szkody z OC k.22/

(...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. w dniu 12 lutego 2020 roku zawarła z (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ś. umowę powierniczego przelewu wierzytelności nabytej od poszkodowanej A. K. w celu jej ściągnięcia z polisy OC sprawcy.

/umowa powierniczego przelewu wierzytelności k.19/

Pismem z dnia 2 marca 2020 roku (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ś. wezwało Towarzystwo (...) do zapłaty kwoty 3717,48 zł w terminie 13 dni od daty otrzymania wezwania, nie wcześniej niż w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody.

/wezwanie do zapłaty k.17/

Towarzystwo (...) zweryfikowało wystawioną przez (...) sp. z o.o. kalkulację naprawy do kwoty 2 989,31 zł. Towarzystwo (...) w swojej kalkulacji nie uwzględniło kosztów obsługi administracyjnej oraz mycia pojazdu przed i po naprawie. Decyzją z dnia 5 marca 2020 roku Towarzystwo (...) poinformowało (...) sp. z o.o. o przyznaniu odszkodowania w wysokości 2989,31 zł.

/kalkulacja naprawy k.13 – 16, decyzja z dnia 5 marca 2020 roku k.82 – 83, potwierdzenie przelewu k.82/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie całokształtu materiału dowodowego złożonego do akt sprawy.

Jako, że osią sporu pozostawała kwestia zasadności kosztów mycia i obsługi prawnej oraz kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej. Sąd uznał sporządzone opinie za wiarygodne i profesjonalne, zawarte w nich wnioski przyjmując za swoje w całości. Nadto orzekając Sąd oparł się na zgromadzonych dowodach z dokumentów, które te dowody wzajemnie się potwierdzały i nie były podważane przez żadną ze stron postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

W analizowanej sprawie poza osią sporu pozostawał fakt, że pozwany odpowiada za szkodę powstałą w 7 lutego 2020 roku w pojeździe A. K., zaś powódka posiada legitymację czynną do dochodzenia odszkodowania w wyniku zawartych cesji.

Podstawą odpowiedzialności pozwanego są przepisy art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych i art. 436 k.c. Stosownie do art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (OC) ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Stosownie do treści § 4 cyt. przepisu, uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. Zgodnie zaś z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z ubezpieczenia OC przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Odpowiedzialność samoistnego posiadacza pojazdu mechanicznego reguluje art. 436 k.c., w tym w odniesieniu do szkód powstałych w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody zgodnie z § 2 art. 436 k.c. odpowiedzialność ta następuje na zasadach ogólnych tj. na zasadzie winy sprawcy.

Odszkodowanie, jakie zobowiązany jest wypłacić zakład ubezpieczeń, obejmuje wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy. Poszkodowany może, według swojego wyboru, żądać od ubezpieczyciela zapłaty kosztów hipotetycznej restytucji albo zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej ustalonej zgodnie z metodą różnicy. Przepis art. 822 § 1 k.c. modyfikuje normę wynikającą z art. 363 § 1 k.c. bowiem jedynie tylko w ten sposób, że roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego przekształca w roszczenie o zapłatę kosztów restytucji (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 kwietnia 2018 roku, II CNP 43/17, LEX nr 2490615). Przez przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego należy rozumieć doprowadzenie jej do stanu używalności tożsamego ze stanem tej rzeczy przez wyrządzeniem szkody. W przypadku pojazdu mechanicznego przez taki stan używalności należy rozumieć przywrócenie mu sprawności technicznej. Obowiązek ten spoczywa na zakładzie ubezpieczeń. Zgodnie z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwo działania bądź zaniechania. Wymiana uszkodzonych elementów na nowe, w przypadku gdy nie

jest możliwe ich naprawa, zaliczane jest do celowych i ekonomicznie uzasadnionych wydatków poniesionych w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy. Poszkodowany ma prawo do żądania od zakładu ubezpieczeń naprawienia szkody w całości, zwłaszcza przez przywrócenie stanu poprzedniego pojazdu nie tylko w kwestii możliwości jego używania, ale także i bezpieczeństwa jazdy.

W niniejszym postępowaniu, strona powodowa domagała się zasądzenia od pozwanego Towarzystwa (...) na jej rzecz kwoty 728,17 zł wraz z odsetkami z tytułu faktury VAT nr (...) z dnia 28.02.2020 roku za koszty obsługi szkody, mycia pojazdu oraz koszty dodatkowej infrastruktury informatycznej. Fakt dokonania napraw u powoda oraz legitymację procesową strona powodowa wykazała poprzez złożenie do akt sprawy dowodu z dokumentów w postaci umów cesji, dokumentu zlecenia naprawy oraz faktury VAT. Powództwo podlegało oddaleniu w całości, ze względu na brak udowodnienia poniesionych kosztów.

Jak ustalono na podstawie dopuszczonej przez Sąd opinii biegłego koszty przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody wyniosły 2 923,44 zł, a więc mniej aniżeli pozwany wypłacił z tego tytułu przed procesem.

Sąd przyjął za biegłym, iż co prawda zachodzi technologiczna zasadność dokonania czynności mycia pojazdu przed i po naprawie, jednak koszt ten mieści w przyjętej do wyliczenia kosztów naprawy stawce za roboczogodzinę prac naprawczych. Należy zatem przyjąć, że jest to składnik procedury skutecznej naprawy wykonywanej przez autoryzowane warsztaty. Porównując stawki za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych w warsztatach, które posiadają taką autoryzację i przestrzegają wszystkich procedur, w tym właściwego przygotowania pojazdu do lakierowania oraz właściwego przygotowania pojazdu do wydania klientowi w celu sprawdzenia rękami prawidłowej naprawy, można zauważyć, że stawki te w autoryzowanych stacjach naprawy pojazdów są wyższe z uwagi na fakt, iż posiadają takie usługi w standardzie. W ocenie Sądu zatem w stawce za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych zawiera się również szereg czynności około naprawczych niezwiązanych ściśle ze zdarzeniem szkodzącym, a więc w wartości tej ukryte są też koszty mycia pojazdu.

Jednocześnie Sąd przyjął, iż brak jest podstaw do oddzielnego doliczania kosztów administracyjnej obsługi szkody, które miał wykonać serwis i które zostały ujęte w fakturze. Zakłady ubezpieczeniowe obecnie coraz więcej czynności związanych z procesem likwidacji szkody przenoszą na warsztaty naprawcze. Często jednak procedura ta podlega znacznemu uproszczeniu m.in. poprzez organizację platform umożliwiających wymianę dokumentów oraz zdjęć. Wstępna faza likwidacji szkody niejednokrotnie też przenoszona jest bezpośrednio na poszkodowanych, którzy za pomocą aplikacji mają możliwość przesłania zdjęć pojazdu po szkodzie do zdalnego rzeczoznawcy. Powoduje to dostrzegalną w orzecznictwie Sądu Najwyższego, a także sądów powszechnych, konieczność uwzględniania przy ujmowaniu kosztów likwidacji szkód komunikacyjnych w osobnej pozycji kosztów sporządzenia kalkulacji kosztów naprawy (zob. uchwała SN z dn. 29 maja 2019 r., sygn. akt III CZP 68/18). W większości przypadków to warsztat naprawczy sporządza prywatną kalkulację, która następnie jest weryfikowana przez towarzystwo ubezpieczeniowe, a wysokość przyznanego odszkodowania jest wypadkową uznania lub nie pewnych jej elementów. Każdorazowo należy więc ocenić, czy w danej sprawie poniesienie konkretnego wydatku było obiektywnie konieczne, a obowiązek wykazania takiej okoliczności spoczywa na żądającym zwrotu takich kosztów (art. 6 k.c.), a więc w niniejszej sprawie na powodzie. Sam fakt poniesienia pewnych kosztów nie przesądza automatycznie o tym, że zakład ubezpieczeń powinien je zwrócić. W niniejszej sprawie koszt ten został jednak nieprawidłowo oraz nieprecyzyjnie ujęty, a także powód nie wykazał jakie dokładnie czynności składały się na sporną pozycję kosztorysową pod nazwą obsługa administracyjna szkody w kwocie 455,10 zł brutto.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt, iż strona powodowa nie udowodniła w żaden inny sposób kosztów mycia pojazdu, czynności związanych z obsługą oraz infrastrukturą informatyczną, Sąd w pkt. 1 wyroku oddalił powództwo.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w pkt. 2 wyroku na zgodzie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1-3 k.p.c. Strona pozwana wygrała proces w całości, a zatem należy się jej od powoda zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości – tj. w kwocie 287 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty. Na poniesione przez pozwaną koszty procesu składają się

wynagrodzenie pełnomocnika w osobie radcy prawnego w kwocie 270 zł, zgodnie z § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. oraz opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.